

stændig betydningsløs, inden de næste fire Aar er gaaet, vil medvirke til at faa denne Regel forandret.

I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om den militære Straffelov. Det er mig bekendt, at der er nedsat en Kommission angaaende denne Sag, men det gaar jo saadan med Kommissioner her til Lands, at de undertiden sidder for længe, og det er ogsaa muligt, at der vil hengaa adskillige Aar, inden denne Kommission bliver færdig og faar udarbejdet et Forslag til Forandring i den forældede militære Straffelov, som jo i Virkeligheden fastsætter alt for haarde Straffe for dem, der forser sig inde i Tjenesten. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, at han retter en meget alvorlig Henstilling til Befalingsmændene om at tage lempeligt paa de Soldater, som kommer til at begaa en lille Forseelse. Det skete ved Alarmeringsøvelsen, og kunde det lade sig gøre ved den Lejlighed, maa det ogsaa kunne lade sig gøre senere. Naar Folk bliver indkaldt til Soldatertjenesten, er det jo kun meget faa af de indkaldte, der kender noget til den militære Straffelov. De aner ikke, at en ganske ubetydelig Forseelse kan indbringe dem meget strenge Straffe: Bøjestraf, mørk Arrest o. s. v., o. s. v. Det vilde derfor være heldigt, om man tog saa lempeligt paa disse Folk som muligt.

Der er særlig een Bestemmelse i Loven, som jeg gerne vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, den, hvorefter en værnepligtig, naar han rejser til Udlandet, ikke kan regne den Tid, han er fraværende, med til sin Militærtjenestetid. Der deltog i denne Øvelse en Mand paa 43 Aar, som til mig beklagede sig over, at han, skønt det var 23 Aar siden, han første Gang var indkaldt til Tjenesten, nu var beordret til at møde ved Alarmeringsøvelsen. Han havde været Soldat i 1890 og rejste det følgende Aar, efter at have indhentet Orlov fra sin Afdeling, til Amerika; men Tiderne var daarlige derovre, der var lidt at fortjene, og da Tiden kom, at han skulde hjem til Kantonnementsøvelse, havde han ikke Raad dertil. Følgen blev, at han, der havde erhvervet sig amerikansk Borgerret, blev i Amerika til 1900; saa vendte han tilbage til Danmark, meldte

sig pligtskyldigst til Lægdsvæsenet og blev ogsaa belønnet for denne Pligtfølelse, idet han blev idømt en Bøde paa 50 Kr. Da han nægtede at betale den, blev Straffen omsat til to Dages Fængsel paa Vand og Brød; og denne Straf afsonede han. To Aar efter fik han Tilsigelse til atter at møde til Tjeneste. Tjenesten bestod i Oppassergerning — en stor Del af det indkaldte Mandskab benyttes jo til Oppassergerning for Befalingsmænd. Men de 25 Dages Øvelse var ikke nok. Han blev sat 4 Aar tilbage i Tjenesten, og som Følge deraf maatte han nu møde til denne Øvelse. I den militære Straffelovs § 90 staar der imidlertid, at Ministeren har Ret til at hjemsende saadanne Folk, saa snart de indkaldes. Jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, der vel nok som sin Forgænger hævder, at Lov er Lov, og at Loven skal holdes, men som vel ikke i særlig Grad vil hæge og pleje om Hæren ud over, hvad Loven byder, at naar saadanne Folk indkaldes, han da hjemsender dem hurtigst muligt. Den højtærede Forsvarsminister har tilstillet Tingets Medlemmer Meddelelse om, at han vil drage Omsorg for, at Rigsdagsmænd ikke indkaldes til Kantonnementsøvelser eller Værtshuusmanøvrer, for saa vidt saadanne finder Sted, naar Rigsdagen er samlet. Jeg tror, at Tingets Medlemmer vil være Ministeren taknemmelig for den Omsorg, han saaledes viser dem, men det er nødvendigt at vise samme Hensynsfuldhed overfor de ældre Folk, som efter at have opholdt sig i Udlandet senere vender hjem.

Jeg har en anden Bemærkning at gøre til den højtærede Forsvarsminister. Den angaar i det væsentlige Administrationen. Da Slagelse for et Aars Tid siden fik Garnison, fik Byraadet Ordre til at bygge et Garnisonssygehus, selvfølgelig mod at Staten svarede en vis Rente. Men man enedes om, at de Soldater, som muligvis blev angrebet af epidemiske Sygdomme, kunde indlægges paa Kommunens Sygehus paa nærmere fastsatte Betingelser. Byraadet mente imidlertid at maatte sikre sig i Fremtiden og stillede derfor det Krav, at hvis der udbrød en stor Epidemi og det kommunale Sygehus var fuldt belagt som Følge af, at der ogsaa var indlagt Soldater, skulde Militæret stille et Dækker'sk